

கிறித்தவ கீர்த்தனையில் பக்தி

முனைவர் த. மைக்கேல்

உதவிப்பேராசிரியர்,
தமிழ்த்துறை,
ஊர்சு கல்லூரி,
வேலூர்

பக்தி என்பது ஒன்றுடன் நாம் ஒன்றுவது. இறைவனின் பாத்தலில் பூரண நம்பிக்கையுடன் நின்று சரணம் சொல்லி பற்றுவதே உண்மையான பக்தியாகும். கடவுளைச் சக்தியாக மட்டும் பார்ப்பது நல்லது. சக்திதான் எல்லா இடங்களிலும் இருக்கும். எனவே சந்தேகமற்ற நம்பிக்கையே உண்மையான பக்தி. மேலும் எந்த நிலையிலும் உள்மனதில் மிகுந்த அன்போடு இறைவனைப் போற்றுவதுதான் பக்தியாகும்.

பக்தி

மலர்: 3

இதழ்: 1

தொகுதி: 1

மாதம்: ஜூலை

வருடம்: 2018

ISSN: 2454-3993

பக்தி என்ற சொல்லுக்கு வின்ஸ்லோ அகராதி 'விசுவாசம், வழிபாடு, அன்பு, பற்றுறுதி, அன்புப் பிணைப்பு, சமய சட்டங்களுக்கேற்ப வாழ்தல், இறையியல் கோட்பாட்டுடன் இயைந்த வாழ்க்கை, மிக மேலான நல்லொழுக்கம்'¹ என்று பல பொருள் தரும். இவற்றுள் அன்பு கலந்த இறைப் பற்றுறுதி பக்தியாகும். பக்தி என்ற வடசொல்லுக்கு முழு ஈடுபாடு, ஆர்வத்துடன் கூடிய வழிபாடு, வணக்கம் எனவும் பொருள்படும். இறைவனிடம் மட்டும் அல்லாது நாடு, மொழி, இனம் போன்றவற்றிடம் மேற்கொள்ளும் முழு ஈடுபாடும் பக்தியில் அடங்கும்.

'கிறிஸ்தவ சமயத்தில் பக்தி சற்று ஆழமான அர்த்தமுடையதாகக் காணப்படுகிறது. உலகத்தில் மனித உயிர் மடிந்து வாழ்க்கை முடிந்துபோகும் நிலையில் கடவுளாகிய இயேசு கிறிஸ்து தம்முயிரை இலவசமாகக் கொடுத்து மனித உயிரை அழிவிலிருந்து மீட்பதோடு நிலலாமல் நித்திய ஜீவனுக்குள் பிரவேசிக்கும் வாய்ப்பை சாதி, மத, இன, நிற வேறுபாடின்றிப் பெறமுடியும் என நம்பப்படுகிறது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக கிறிஸ்தவச் சமயத்தில் பாவத்திற்கு மன்னிப்பு உண்டு எனவும், அதே நேரத்தில் பரிசுத்தம் என்னும் தெய்வீகத் தன்மையினைத் தரித்துக்கொள்ளும் வாய்ப்பினைப் பெறமுடியும் எனவும் நம்பப்படுகிறது. இந்த பக்திக்கு கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தில் 'விசுவாசம்' என்றும் பக்தர்களை 'விசுவாசிகள்' என்றும் குறிக்கப்படுகிறது.'²

இத்தகைய இறைப் பக்தியினைக் கிறிஸ்தவ இலக்கியப் படைப்பாளர்கள் காப்பியங்களாகவும், சிற்றிலக்கியங்களாகவும், கீர்த்தனைகளாகவும், கவிதைகளாகவும் புனைந்து இறைமகன் இயேசு கிறிஸ்துவைப் போற்றிப் புகழ்ந்து வழிபட்டு வருகின்றனர். எனவே, கிறிஸ்தவர்களின் ஆன்மிக வாழ்க்கையைப் புனிதப்படுத்தும் விதத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட இசை ஞானப்பாடல்கள் என்றும், கீர்த்தனைகள் என்றும் வழங்கப்படுகின்றன. கிறிஸ்தவ கீர்த்தனைகள் பக்திச் சுவையும், இசை வளமும், தமிழ் மணமும் பொங்கித் ததும்பும் பக்திப் பனுவல்கள் ஆகும்.

கீர்த்தனை: சொற்பொருள்

கீர்த்தனை என்ற சொல்லாட்சி வடமொழி சார்ந்தது எனப் பரவலாகச் சொல்லப்பட்டு வந்தாலும் தமிழ்க் கீர்த்தனை வரலாற்றுப் பரப்பில் தமிழ்மொழி மற்றும் பண்பாடு சார்ந்து விளக்கங்கள் கூறப்பட்டு வருகின்றன.

‘கீர்த்தி’ என்ற சொல்லுக்குப் பெருமைப்பாடுதல், புகழ்ப் பாடுதல் என்ற தன்மையில் பொருள் அமைந்துள்ளது. ‘பெருமை பாடுதல்’ பற்றிச் செய்தியைத் தொல்காப்பியம்,

வருவிசைப் புனைலைக் கற்சிலைபோல் ஒருவன் தாங்கிய பெருமையும்³

என்று, கீர்த்தி முதலான பெருமைப்பாடும் மரபுகள் மிகப் பழங்காலத்திலேயே தமிழ் மரபில் இருந்துள்ளதாகக் குறிப்பிடுகிறது.

‘இசை இலக்கியங்களான கீதம், சரசதி, வர்ணம், கிருதி, தகுபதம், ஜாவளி, தில்லானா வகைகளுள் ஒன்றாக ‘கீர்த்தனை’ இலக்கியம் அமைந்துள்ளது. ‘கீர்த்தி’ என்ற அடிச் சொல்லிலிருந்து பிறந்தது கீர்த்தனை. கீர்த்தி என்ற சொல்லின் பொருள் ‘புகழ்’ என்பது. (கீர் = புகழ்) கீர் = புகழ் (கி/=கி) (ச்/=க்) கீர்+த்+த்+இ = கீர்த்தி; கீர்த்தி+அன்+ஐ = கீர்த்தனை. இறைவனின் குணம், அருள், ஆற்றல், மாட்சி முதலியவைகளை மாந்தன் தன் அறிவுக்கு எட்டிய அளவில் அறிந்துப் போற்றிப் புகழும் இன்னிசைப் பாடலே கீர்த்தனை எனப்படுகிறது.⁴

கிறிஸ்தவ தமிழ் இலக்கிய வகைகளுள் இன்றும் மக்களோடு ஒன்றி வாழ்ந்து வருவது கீர்த்தனை என்னும் இலக்கியமாகும். கீர்த்தனைகள் பாடப்படும்போது மானுடமும் தெய்வீகமும் ஒன்று சேர்கிற அனுபவத்தால் தாம் அவை இறவாத தன்மையை அடைகின்றன.

கீர்த்தனை தொடக்கக்காலத்தில் இறைவனை போற்றிப் பாடப்பட்டதால் இறை இசைப் பகுதியை சேர்ந்தது. பல்லவி, அனுப்பல்லவி, சரணம் என்ற அமைப்புகொண்டு இராக தாளத்துடன் இறைவனைத் துதிப்பதற்கும் மன்றாடுவதற்கும் (வேண்டுதல் புரிவதற்கும்) உள்ளத்தின் ஆழ் உணர்வுகளை இறைவனிடம் எடுத்துணர்த்துவதற்கும் பூரண பக்தியில் நிரம்பி, இறைவன் செய்த ஆற்புத நிகழ்வுகளை எடுத்துக் கூறுவதாகவும் இருக்கின்றது. மேலும் இந்திய இசை மரபோடு கூடியதாகவும் கீர்த்தனையின் சொற்கள் பாடுவதற்கு எளிமையாகவும் எளிதில் பொருள் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாகவும் இருக்கும்.

19ஆம் நூற்றாண்டின் தலைசிறந்த கிறிஸ்தவ தமிழ் இசைப் பேரறிஞர்களாக விளங்கிய தஞ்சை வேதநாயக சாஸ்திரியார், மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை முதலியோர் கீர்த்தனை வடிவில் இசைப் பாடல்களை இயற்றிப் பாடினர். அவர்கள் பாடிய கீர்த்தனைகளில் சிலவற்றை பக்திச் சுவைக்காகக் காணலாம்.

கீர்த்தனை ஆசிரியர் கவியரசர் தஞ்சை வேதநாயக சாஸ்திரியார் (1774 - 1864) அவர்கள் எண்ணற்ற கீர்த்தனைகளையும், இலக்கியங்களையும் படைத்தவர். ‘இவரின் 60 கீர்த்தனைகள் ஊடுளு-இல் உள்ளதே இவரின் சிறப்பினை கூறும்.’⁵ இவர் இயற்றிய கீர்த்தனையான ‘ஐயையா நான் பாவி - என்னை ஆளும் தயாபரனே!’ (141) என்ற கீர்த்தனை ஒரு பக்தன் தன் பாவத்தை எல்லாம் உணர்ந்து உச்சநிலையில் சென்று இறைவனிடம் பாவஅறிக்கை செய்து மன்னிப்பைக் கோரி அவரிடம் சரணடைவதைக் காணமுடிகிறது. அதில், கிருபையின்தேவனே நான் பாவியாய் இருக்கிறேன். என்னை ஆளுகைச் செய்யும். இப்பொய்யுலகில் உல்லாசத்தினால் மனம் போனபடி வாழ்ந்தேன். இன்று உமக்கு உபயம் எனத் தன் வாழ்வில் தானே கண்ட 15 வகையான பாவங்களை விளக்குகிறார். இவைகள் நமக்கும் ஏற்படையதாக இருக்கலாம். அவை சூது, வாதம், தீமைகள் (வஞ்சகம்), ஏமாற்றம் (கரவு), பொய், (கபடு) தந்திரம், மாய்மாலம், இரண்டகம், பொய் (புரட்டு), மோசம் (உருட்டும்), கோபப்படுதல், திருட்டு, பொறாமை, (ஆணவம்) ஆங்காரம், திமிர், உல்லாசம் ஆகிய

பாவங்களை பொருத்தருளுவும் அவைகளைத் தான் விட்டுவிடவும் தனக்கு மன்னிப்பையும் நன்மைகளையும் இறைவனிடம் வேண்டி நிற்கின்றார்.

எனவே நாம், நம்முடைய பாவங்களை நாம் அறிக்கையிட்டால், பாவங்களை நமக்கு மன்னித்து எல்லா அநியாயத்தையும் நீக்கி நம்மைச் சுத்திகரிப்பதற்கு அவர் உண்மையும் நீதியும் உள்ளவராயிருக்கிறார்.⁶ அப்படியென்றால் பாவங்களை அறிக்கைசெய்து இறைவனை வேண்டி நிற்பதைப் பக்தியின் உச்சநிலையாய் இருப்பதை அப்போஸ்தலனாகிய யோவான் குறிப்பிடுவதை காணமுடிகின்றது.

‘தன் பாவங்களை மறைக்கிறவன் வாழ்வடைய மாட்டான். அவைகளை அறிக்கை செய்து விட்டுவிடுகிறவனோ இரக்கம் பெறுவான்’⁷ என்று நீதிமொழிகள் புத்தகத்தில் பார்க்க முடிகிறது. மேலும் இக்கீர்த்தனை ஐந்தாம் சரணத்தில்,

**‘உன்னை யாவற்றிலும் பார்க்கச் சிநேகித்
துனதடியார்களையும் - நான்
என்னைச் சிநேகிக்கிறார்போல் சிநேகிக்க
ஏவும் பராபரனே’⁸**

என்று எங்கும் நிறைந்திருக்கிற இறைவனை எல்லாவற்றிலும் இருப்பதாக எண்ணி, தான் காணும் அனைத்தையும் சிநேகிக்கவும், உமது அடியவர்களை என்னை நானே நேசிப்பது போல் நேசிப்பது போல் நேசிக்கத்தூண்டும் என இறைவனிடம் மன்றாடுகிறார்.

‘அங்கே தானே பலிபீடத்தின் முன் உன் காணிக்கையை வைத்துவிட்டுப் போய், முன்பு உன் சகோதரனோடே ஒப்புரவாகி, பின்பு வந்து உன் காணிக்கையைச் செலுத்து’⁹ என்று நாம் நாம்முடைய சகோதரர்களோடும், நண்பர்களோடும் மற்றும் எல்லா இறையடியார்களோடும் இவ்வுலக மக்களோடு ஒப்புரவாக வாழ்கின்ற தன்மையை வளர்த்துக் கொண்டு இறைவனை பணிதல் வேண்டும்.

இயேசுநாதனே எனக்கு யாரும் துணையில்லை உன்னுடைய ஐந்து காயத்தினால் என்னை மீட்டுக்கொள்ளும். ஏதேன் தோட்டத்தில் விளைந்த பாவத்தைத் தொடங்கி என்னுடைய பாவத்தைப் போக்க நீர் சிலுவையில் இரத்தம் சிந்தி உயிரிவிட்டீரே, உம் இறையன்பை நினைக்காமல் மாயமான உலக சுகத்தை நாடி தேடி அலைந்து எந்தன் நாளெல்லாம் (வாழ்வெல்லாம்) சீரழித்துக் கொண்டேனே, பிசாசின் தந்திரம் கொடிதானதே. எனவே உம்மண்டை என்னைச் சேர்த்துக்கொள்ளும் என்று வேண்டுகிறார். மேலும் இரண்டாம் சரணத்தில்,

**‘கள்ளனாயினும் வெள்ளனாயினும் பிள்ளைநான் உனக்கல்லவோ?
கர்த்தனே வலப் பக்கமேவிய கள்ளனாக் கருள் செய்தையே!
தள்ளி என்னைவிடாமல் உன்னடி தந்து காத்தருள் அப்பனே
தயவாய் ஒரு குருசில் ஏறிய சருவ ஜீவ தயாபரா’¹⁰**

என்று, கள்ளனாகவும் வெள்ளை நிறம் பெற்றவனாகவும் இருந்தாலும் நான் உமக்கு பிள்ளையானவன். நீர் உம்முடைய சிலுவை மரணத்தின்போது வலப்பக்கம் இருந்தகள்ளனுக்கு அருள் செய்ததுபோல, என்னையும் தள்ளிவிடாமல் உம்மண்டை சேர்த்துக் கொள்ளும். மேலும் நன்றியற்றவனாக இருந்தாலும் தகப்பனின் செல்வத்தை அழித்தவனை மனந்திருந்திய மைந்தனிடம் நீர் சென்றது போலவும், உம்மைச் சிலுவையில் அறைந்தவர்காக பிதாவிடம் வேண்டியதைப்போல, தகப்பனாகிய நீர் நான் செய்த குற்றங்களுக்கு மன்னிப்பை அருளி, உம் தயவால் என்னை ஆளுகைச் செய்யும் என தன் பாவத்தை உணர்ந்து இறைவனிடம் பக்தியில் உருகி பாடுகிறார்.

கீர்த்தனைக் கவிஞர் யோவான் பால்மர் (1812 - 1883) அவர்கள் 200க்கும் மேற்பட்ட கீர்த்தனைகளும், 6 நூற்களும் படைத்தவர். இவர் எழுதிய கீர்த்தனையான 'திருமுகத்தொளிவற்று பெருவினைகளிலுற்றச், சீர்கெட்ட பாவி ஆனேன் நான்' (139) என்ற கீர்த்தனையில் ஒளிமுகமாய் இயேசுவின் ஒளியிழந்து பெரும் பாவங்கள் செய்து கேடான பாவியானேன், நான் உம்மிடம் மனந்திரும்பிட எண்ணம் கொடும் தேவனே என்று பாடுகிறார். இக்கீர்த்தனை முன்றாம் சரணத்தில்,

**'பாதகர் மீதில் பரிதபியாமலும்
பாவம் பொறாமலும் நீ - சுத்த
நீதியை நோக்கில் உனது சமூகத்தில்
நிற்பவர் ஆர், துய்யனே?'**¹¹

என்று, '(பாதகர்) பாவிகள் மீது (பரிதபியாமல்) இரக்கம் காட்டாது பாவங்களை (பொறாமலும்) பொறுத்து மன்னிக்காது, சுத்த நீதியை எதிர்ப்பார்க்கில் உமது (சமூகத்தில்) நியாயத்தீர்ப்பில் நிற்பவர் ஒருவருமில்லை'¹² என பாவியின் பரிதாபமான நிலையை விளக்குகிறார். மேலும், எனக்கு மன்னிப்பு கிடைக்கும் என்றால் அது உம்முடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவால் தான் உண்டு எனவும், உம்மையே நோக்கிப் பார்க்கிற நினைவை எனக்குத் தரவேண்டும் எனவும், உமக்கு விரோதமான பாவங்களைச் செய்த எனக்கு மன்னிப்பைக் கொடுத்து உம்முடைய நல்லாவியை எனக்கு பொழிந்தருளும் என்று தன் உள்ளார்ந்த பக்தியில் நின்று பாடுகிறார்.

வே. சந்தியாகு (1869) ஐயர் இயற்றிய கீர்த்தனைகள் பதினைந்து (15) கிறித்தவக் கீர்த்தனையில் இடம் பெற்றுள்ளன. இதில் ஒரு கீர்த்தனையை மட்டும் விளக்க முற்படுகின்றேன். என் வாழ்வில் எவ்வளவு செல்வமும், உயர்பதவியும், நற்பெயரும் பெற்றிருந்தாலும் உம்முடையச் சிலுவையை நினைக்கும்போது இவைகள் எல்லாம் அற்பமாகுமென விந்தை கிறிஸ்தேசு ராசா! உந்தஞ் சிலுவை என் மேன்மை' என்றக் கீர்த்தனையை 'ஐசக் வாட்சன்' அவர்களின் when I survey the wondrous cross என்னும் ஆங்கில பாடலைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். இப்பாடல் 'மகாத்மா காந்தி அவர்களுக்கு மிகப் பிரியமான ஒரு பாடல் என்று வரலாறு கூறுகிறது. காந்தியடிகள் 21 நாட்கள் உபவாசமிருந்து முதல் தடவையாக உணவு உட்கொள்வதற்கு முன்பாக அவர் விருப்பதிற்கிணங்க அருளி்திரு. சி.பெ. அந்திரேயா ஐயர் அவர்கள் இந்தப் பாட்டை ஆங்கிலத்தில் பாடினார் என்று வரலாறு கூறுகிறது.'¹³ நீர் சிந்திய உம் திருரத்தத்தில் நான் தூய்மையடைந்து மேன்மைப் பெறுகிறேன் என்ற உணர்வை அவர் பெற்றுள்ளதை அறியமுடிகிறது. இப்பாடலில் முதல் சரணம்,

**'திரண்ட ஆஸ்தி உயர்ந்த கல்வி
செல்வாக்குகள் மிக விரும்பினும்
குருசை நோக்கிப் பார்க்க எனக்
குரிய பெருமை யாவும் அற்பமே'**¹⁴

என்று உலக மக்களின் பாவங்களுக்காகத் தம் உயிரையே கொடுத்தவர். உம்மைத் தவிர வேறொருவர் இல்லை. நீர் செய்த இந்தத் தியாக அன்பிற்கு நான் என்ன கொடுத்தாலும் அது ஈடாகாது. என்னையே உமக்கு முற்றிலும் ஒப்புக்கொடுக்கிறேன் என்று பாடும்பொழுதும் படிக்கும்பொழுதும் ஒவ்வொருவர் மனதிலும் கிறித்தவப் பக்தி மேலோங்குகிறது. இந்தக் கீர்த்தனையின் கருத்தை மையமாகக்கொண்டு தேவராசன் வேலூர் பேராயப் பாடல் 'உலகில் எமக்கொரு பெருமை எங்கள் இயேசு சுமந்த அந்தச் சிலுவை' என்ற பாடலை இயற்றியுள்ளார்.

'அன்பே பிரதானம்' (217) என்ற கீர்த்தனையைப் பாடிய சி.பி. ஞானமணி மகன் சங்கை கிறிஸ்தியான் தேவதாசு எழுதிய 'ஆதாரம் நீர் தான் ஐயா, என் துரையே' (180) என்ற கீர்த்தனையில் கடவுள்மீது பக்தன் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கையில், என் வாழ்வின் ஆதாரமாக ஆண்டவராகிய இயேசு நீர்தான் என்று பக்தியில் நிரம்பி பாடுகிறார். வஞ்சகமான உலகில் தீயகாட்சிகளும் அழகு நிறைந்த காட்சிகளில் என்னை ஆட்படுத்திக் குற்றம் புரியாதபடி காப்பவர் நீரே என்று ஆண்டவராகிய இயேசுவைக் குறிப்பிடுகிறார். இந்தக் கீர்த்தனை நான்காம் சரணமான,

**‘சோதனை யடர்ந்து வேதனை தொடர்ந்து
துக்கம் மிகுவேளையில் என் சுகிர்தமே
துக்கம் மிகுவேளையில், உன் தாசனுக்கு’¹⁵**

என்று, என் வாழ்வில் சோதனையும் வேதனையும் தொடர்ந்து வந்து துக்கம், மிகுந்து என்னை அலைக்கழித்தாலும், உன்னையே நம்பியிருக்கின்ற உன் பக்தனின் பக்திக்கு ஆதாரமாக நீரே என் வாழ்விற்கு நல்லறமாக நன்மை செய்து வளப்படுத்துகிறீர் என முழு உள்ளத்தோடு பாடுகின்றார்.

எனக்கும் ஆண்டவருக்கும் தொடர்பு கிடையாது. நான் பரிசுத்த பாதையில் போகாமல், பாவப் பாதையில் சென்றேன். எனக்கு பக்தியாய் ஜெபம் பண்ணவேத் தெரியாது. ஏனெனில் எனக்கு கடவுள்மீது பயமில்லை, அன்பும்மில்லை. பொய்யும் வஞ்சகமாக வாழ்கின்ற என்னை மாற்றி உம்முடைய அன்பில் நிலைத்து உன்னையே சேவிக்கும் நல்வரத்தை தாரும். உம்முடைய அன்பிற்குப் பதிலாக நான் என்ன கொடுப்பேன். உம்மை வழிப்படுகின்ற ஒழுக்கத்தை அறிந்துகொள்ள வரம் தாரும்.

**‘அண்ணலே! உன தாலயம்
நண்ணி நல்லுணர் வோடுனை
எண்ணி யெண்ணி இறைஞ்ச, உன்
கண்ணில் இன்னருள் காட்டுவாய்’¹⁶**

தேவா நீயே என்னுடைய ஆலயம். நல்ல உணர்வுகளோடும், நல்ல எண்ணங்களோடும் உம்மைத் தொழுதுகொள்ள வேண்டும். உம்மை நினைத்து நினைத்து உம்மிடம் மன்றாட, கெஞ்சிட, இறைஞ்சிட உன் கண்களாலே எனக்கு அருள்புரிவாய்! உன்னருள் என் வாழ்வில் ஒளிவீசும் என் வாழ்வு நிலைமாறும். எனவே தேவா, உன் கண்களால் எனை மாற்றியருளும்.

முடிவுரை

கிறித்தவ கீர்த்தனைகள் பக்தனின் பக்தி வளர்ச்சியை உண்டாக்குகின்றன. இக்கீர்த்தனைகள் ஏழிசையான குரல், துத்தம், கைக்கிளை, இளி, விளரி, தாரம், உழை என்னும் பழந்தமிழ் இசையமைப்பை பெற்று இயங்குவதால் எல்லா மக்களும் இறைவன்பால் தன்னை நடத்துவதற்கு கீர்த்தனைகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இக்கீர்த்தனைகளை திருவிவிலியத்தின் கருத்துகளும், அன்பு, உண்மை, சமாதானம் கருத்துக்களையும், கொள்கைகளும், கோட்பாடுகளும் இயேசுவின் நீதி போதனைகளும், அற்புதங்களையும் உட்படுத்தி இயற்றியுள்ளனர். மேலும் பக்தன் தன் பாவத்தை உணர்ந்து அவற்றை அறிக்கை செய்வதாகவும், தன் வேண்டுகளையும் இதன்மூலம் கடவுளுக்குத் தெரிவிக்கின்றான். மனிதன் நல்ல மாட்சிமை மிக்க பண்புகளை பெற்று வாழ்வதற்கு இக்கீர்த்தனைகள் பெரிதும் பயன்படுகின்றன.

சான்றெண் விளக்கம்

1. வின்ஸ்லோ, எம்., தமிழ் - ஆங்கில அகராதி, ப.726
2. மைக்கேல், த. சி.பி. ஞானமணியின் இலக்கியங்களில் பக்திநெறி ஓர் ஆய்வு, ப.144
3. தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், நூற்பா. 66
4. இராபின்சன், ஞான. தமிழ்க் கிறிஸ்தவ மரபு, கிறிஸ்தவ கீர்த்தனை நூல், ப.209
5. இலாசரஸ் செல்வநாதன், தினதியானக் கீர்த்தனைகள், ப.7
6. பரிசுத்த வேதாசமம், 1 யோவான் 1:9
7. பரிசுத்த வேதாசமம், நீதிமொழிகள் 28:13
8. கிறித்தவ கீர்த்தனை, எண்.141
9. பரிசுத்த வேதாசமம், மத்தேயு 5:24
10. கிறித்தவ கீர்த்தனை, எண்.140
11. கிறித்தவ கீர்த்தனை, எண்.139

12. இலாசரஸ் செல்வநாதன், தினதியானக் கீர்த்தனைகள், ப.212
13. சத்திரன், ஐ. கிறித்தவ தமிழ்க் கீர்த்தனைகள் ஓர் ஆய்வு.
14. கிறித்தவ கீர்த்தனை, எண்.163
15. கிறித்தவ கீர்த்தனை, எண்.180
16. கிறித்தவ கீர்த்தனை, எண்.186